

Anti-Honger Korps

Voedselverspreiding in 2009

Via het Anti-Honger Korps van Dorcas wordt voedsel verspreid in noodsituaties, aan mensen die zonder hulp zouden sterven van de honger. In 2009 distribueerde Dorcas wereldwijd meer dan 9,3 miljoen maaltijden, tegenover 5,2 miljoen in 2008.

Bangladesh kreeg in mei 2009 te maken met de gevolgen van de cycloon Aila. Een deel van het land kwam onder water te staan, waardoor de oogst mislukte en mensen dakloos raakten. Samen met een lokale partner voorzag Dorcas circa 12.500 getroffen onmiddellijk na de ramp van voedsel. In Tanzania had men juist met droogte te maken. Ook daar kon Dorcas helpen met voedsel.

Zestig neerstortende vliegtuigen per dag

'Dagelijks sterven wereldwijd 24.000 mensen van de honger of de gevolgen daarvan. Vergelijk dat eens met zestig vliegtuigen met 400 passagiers die neerstorten. Zonder overlevenden. En dat elke dag! De situatie is echt ernstig, dus als Dorcas doen we wat we kunnen in de strijd tegen de honger.'

Charlotta Langejan, noodhulpcoördinator Dorcas

Noord-Korea en Irak

Een bijzonder voedselproject wordt al enkele jaren uitgevoerd in Noord-Korea. Het is niet vanzelfsprekend dat in dat gesloten land hulp van buitenaf binnen kan komen. Maar Dorcas werkt er al lange tijd samen met een partner en kan op die manier voedselhulp geven aan kinderen. Ook in Zimbabwe, Lesotho en Zuid-Afrika werden le-

vensmiddelen verspreid onder hongerige gezinnen. In Georgië en Zuid-Soedan richtte de hulp zich specifiek op ouderen, terwijl de gaarkeuken in Ethiopië dagelijks een warme maaltijd verstrekt aan enkele honderden daklozen. In Irak kon Dorcas met een subsidie van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken ontheemden voorzien van de eerste levensbehoeften.

Kenia

Het grootste deel van de gedistribueerde maaltijden werd in 2009 via het Dorcas-kantoor in Nairobi in Kenia verspreid. Daar heerste lange tijd ernstige droogte. Van april tot augustus werden in samenwerking met een groot aantal lokale partners ruim 10.000 huishoudens van voedsel voorzien. Daarbij werd gedeeltelijk gebruik gemaakt van het 'voedsel-voor-werk'-principe: de ontvangers werkten, voor zover ze daartoe in staat waren, aan de ontwikkeling van hun eigen woonomgeving, zoals wegen repareren, bomen planten en waterbekkens graven. Zo werd tegelijkertijd de situatie in het gebied structureel verbeterd.

In actie voor
de allerarmsten!